

ปลัดแกชอย 40

เรื่องสั้นบรรดาใจ...สุนัขจิ้งจอกและแมว

ที่มา...หนังสือเมล็ดพันธ์แห่งประชาญาณ เล่ม 5 หน้า 97-98

ครั้งหนึ่งแมวพบสุนัขจิ้งจอกในป่า และแมวคิดว่าสุนัขจิ้งจอกฉลาดและรอบรู้ทุกเรื่อง แมวจึงกล่าวท้าทายสุนัขจิ้งจอกเป็นอย่างดี “สวัสดิ์ท่านสุนัขจิ้งจอกที่รัก ท่านสบายดีไหม ในช่วงเวลาที่ลำบากเช่นนี้ ท่านเป็นอย่างไร” สุนัขจิ้งจอกผู้หยิ่งโส มองดูแมวตั้งแต่หัวจรดเท้ามันคิดหาคำตอบอยู่ชั่วครู่หนึ่ง ในที่สุดสุนัขจิ้งจอกก็พูดว่า “โอ เจ้าแมวที่น่าสงสาร เจ้าตัวโง่เขลา ผู้เร่ร่อนหาหนูกินเจ้าใช้อะไรคิดนะ ถึงมาถามข้าว่าสบายดีไหม เจ้ามีความรู้แค่ไหน เจ้าเชี่ยวชาญเพียงใด ข้าอยากรู้” “มีเพียงสิ่งเดียวเท่านั้น” แมวตอบอย่างสุภาพ “สิ่งเดียวนั้นคืออะไรเล่า” สุนัขจิ้งจอกสงสัย “ถ้าสุนัขวิ่งไล่ข้า ข้าสามารถกระโดดขึ้นต้นไม้เอาตัวรอดได้” “เท่านั้นเองหรือ” สุนัขจิ้งจอกพูดต่อ “ข้านะหรือเชี่ยวชาญหลายเรื่องนับเป็นร้อย และข้าก็ยังมีลุงเจ้าเล่ห์ทงใหญ่ ข้าสงสารเจ้าเหลือเกิน ไปกับข้าไหมละ ข้าจะสอนให้เจ้ารู้จักวิธีหนีให้พ้นบรรดาสุนัขทั้งหลาย” ขณะนั้นเอง มีนายพรานพร้อมสุนัขล่าเนื้อสี่ตัวผ่านมา แมวกระโดดหนีอย่างรวดเร็วขึ้นไปบนต้นไม้ และค่อยๆกลานไปบนกิ่งยอดสุด หลบซ่อนอยู่หลังกิ่งไม้และใบไม้

“เปิดถึงความเจ้าเล่ห์สิ ท่านสุนัขจิ้งจอก เปิดดูความเจ้าเล่ห์” แมวตะโกนบอกสุนัขจิ้งจอก แต่สุนัขล่าเนื้อรุมกัดมันไม่ปล่อย “ท่านสุนัขจิ้งจอก” แมวร้อง “ความเชี่ยวชาญและความเจ้าเล่ห์ของท่านหายไปไหนหมด ทำไมมันช่วยอะไรท่านไม่ได้เลย ในขณะที่ข้ามีสิ่งเดียว แต่ก็สามารถช่วยให้ข้าปลอดภัยได้ หากเพียงแต่ท่านสามารถปีนขึ้นมานบนนี้ได้ ท่านก็คงไม่เสียชีวิต”

ความหยิ่งยโสนำไปสู่ความประมาท